

Els sindicats musicals s'han format per a la protecció i la dignificació del professor músic sense distincions. Que mai els socis que tinguin la sort de guanyar-se la vida en altres aspectes siguin un destorb per a les justes exigències dels altres companys que no tenen més recurs que

llur instrument i llur intel·ligència.

Tots plegats hi guanyarem. I desgraciadament del dia que això comenci a embrutir-se, si és que no ha començat ja...

Però l'articulista encara conserva la bona fe.

MARICEL

Música

La música és l'art més meravellosa i la que commou més a l'ànima.

Així com les demés arts poden admirar-se amb els ulls materials, la música solament l'ànima pot fruit-la.

Per això els homes que només viuen de pa i tenen els sentiments atrofiats i estan dominats per les passions, no comprenen el seu valor i en comptes d'omplir-los l'ànima de goig, els avorreix sobiranament.

Si a tots els homes els agradés la música i deixant de banda el materialisme musical del segle que som, estudiessin els grans mestres que ens han llegat obres meravelloses, seriem millors del que som i sabriem despreciar totes les misèries de la vida, sofrint serenament quan la felicitat ens fos adversa.

No creiem mai, com els homes vulgars i materialistes, que la música no té cap utilitat.

No imitem tampoc els homes egoistes que solament viuen per a col·leccionar monedes i parlen indiferentment i amb despreci de la música.

Pensem que la música és una de les arts més necessàries per a la nostra exis-

tència. Qué trista seria la vida en aquest món sense música!... Figureu-vos que de sobte desapareixés la música del món. Quedaríem entontits i esmaperduts; semblaria que ens faltés una de les coses més apremiants de la nostra existència. El món sense música; sense concerts, sense òperes ni sarçeles, ni balls, ni corals, ni res que produís un só harmònic... Us podeu imaginar com seria de trist el món?...

No us heu fixat, quan canta una dona, com li brillen els ulls i com mou els llavis graciosament?... En aquells moments és més que una dona; és l'encarnació de la música.

Qué belles són les dones quan canten!... No digueu mai: «Aquesta dona canta com els àngels», sinó que els àngels canten com aquesta dona.

Perquè la veu femenina és la més dolça, la més harmoniosa i la que ens fa pensar que sense música, sense poder sentir aquesta veu tan bonica, seríem uns desgraciats.

Estimem, doncs, la música; practiquem-la de cor, sense materialismes, i serem més bons, més companys i la vida se'ns farà més agradable.

ALFONS MARSOL